

διὰ βιαλού κινήματος νὰ καταδύσῃ, ἀλλ' αὐθωρεὶς ἐπανηλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Τέλος παρήγαγε τὸ ἔνδυμά του, τὸ διπότον ἔμεινεν ἐπιπλέον ἐν τῷ ὄντα μέχρις οὗ ἀπέσυραν αὐτό.

Τελευταῖον ὁ ἐφευρετὴς προσήρτησεν εἰς τὴν συσκευήν του, ἔχουσαν σχῆμα κοντῆς περιγειώδος (manche), βάρος μολύβδου τριῶν λιτρῶν· ἡ περιγειώδης ἄμα ἐγγίσαται τὸ ὄνδωρ ἐξωγκώθη καὶ ἐπέπλεεν ἐλευθέρως βαστάζουσα τὸν μόλυβδον· καὶ ἄλλα δὲ πιναράματα ἐπέτυχον πληρέστατα κινήσαντα λίαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν θετῶν.

Οἱ ἐφευρετὴς ἴσχυρίζεται διὰ τὴν συσκευὴν αὐτοῦ δύναται νὰ κρατήσῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὄντος τὸν φέροντα αὐτὴν ἐπὶ μακρότατον, ἐπὶ 40 ἢ 50 ὅλας ὥρας. Ἐν ἡ περιπτώσει δὲ ἐν τῷ ὄντα ἔχεις χάσει τὰς αἰσθήσεις, ἡ συσκευὴ τιθεμένη ὑπὸ τὰ νάτα καὶ ἐκατέρωθεν τοῦ στήθους σχηματίζει εἶδος προσκερχαλίου, ἐφ' οὗ δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐπιπλέοντος.

Ἐάν τώρα λάθῃ τις ὑπὸ δψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἔτος πνιγομένων ἐν μόνῃ τῇ Ἀγγλίᾳ, μὴ περιλαμβανομένης τῆς Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας, διτις κατὰ πιθανὸν ὑπολογισμὸν ἀνέρχεται μέχρι 2,600, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν χρησιμότητα τῆς νέας ἐφευρέσεως.

Οἱ ἀξιολόγου βιογραφίας τοῦ πρό τινος ἀποδιώσαντος εξόχου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς Ἀγγλίας Στρατόφροδος Κάννιγκ, δημοσιευθεῖστης ἐν τῷ Αἰῶνι, ἀποσπῶ τὰ ἐπόμενα: «Κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν διάβασίν του, ἐπὶ βασιλέως Ὁθωνος, τῷ ἀπενεγκόθη διηγαλόπτευρος τοῦ Σωτῆρος, ὃν δύμως δὲν ἐδυνήθη νὰ δεχθῇ, διότι τοις Ἀγγλοῖς ἀπαγορεύεται νὰ δέχωνται ξένα παράσημα· ἀντὶ τούτου δὲ εξήτησε μίαν μαρμαρίνην πλάκα ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ἥτις καὶ τῷ ἐδόθη, προωρισμένη νὰ καλύψῃ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῶν Πατρῶν, ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον καταπλέον ἐκ Σέττης τῆς Γαλλίας, ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν κιβώτιον ἐπιπλέον ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐπὶ δὲ τοῦ κιβώτιον ἐπικαθήμενα ἔνα κύνα καὶ μίαν γαλῆν· ὁ πλοίαρχος ἀποστέλλεις λέμβον διέσωσε τοὺς ἐκ τοῦ ζωκοῦ βασιλέους τούτους ναυαγούς. Υποτίθεται διὰ τὸ τε κιβώτιον καὶ τὰ ζῶα ἀνηκοντα εἰς πλοῖον καταποντισθέν,

Οἱ «Κήρυξ τῆς Νέας Ύόρκης» γράφει διτις ἐσχάτως ἐγεννήθη ἔν τινι νοσοκομείῳ ἐν Montreal (Καναδᾷ) παιδίον ἔχον εἰς ἐκατέρων τῶν χειρῶν ἐννέα δακτύλους, ὡνδύ ἀντίχειρας. "Ολοι οὗτοι οἱ δάκτυλοι συνείχοντο διὰ μεμβράνης ὡς οἱ τῶν ποδῶν τῶν νησσῶν.

Οἱ ιατρὸς τοῦ νοσοκομείου Brunel, διτις ἐγώρισε τοὺς δακτύλους διὰ τομῆς, νομίζει διτις τὸ παιδίον θὰ δύναται νὰ μεταχειρίζεται αὐτοὺς πάντας, διὰν ἔλθῃ εἰς λίκινα. Φαντάσθητε διποῖος κλειδοκυμβαλιστὴς ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸ μέλλον!

Οἱ Τὸ ὑψηλότερον δρυς τῆς γῆς εἶνε οὐχὶ, ὡς μέχρι τοῦδε ἐπιστεύετο, τὰ Ἰμαλάῖα, ἀλλὰ τὸ δρυς «Ἡρκαλῆς» (Hercule) ἐν τῇ Νέα Γουϊνέᾳ, ὅπερ ἔχει ύψος 32,786 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἐνῷ ἡ τῶν Ἰμαλάίων κορυφὴ Everest ἔχει μόνον 29,002 ποδῶν ύψος.

Οἱ λοχαγὸς Eawson, διτις ὑπελόγισε τὸ ύψος τοῦ «Ἡρκαλέου», ἡθέλησε νὰ ἀναδῃ εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ φθάσας εἰς ύψος 25,314 ποδῶν, ἤναγκασθη νὰ διπισθοδρομήσῃ μεγάλη δύσπνοια κατέλασθεν αὐτὸν καὶ τὸ αἷμα ἐξήρχετο ἐκ τῆς ρίνδος καὶ τῶν ὕτων του.

Οἱ ἐτησίως ἀποθηκούντες ἐκ τῶν κατοίκων τῆς γῆς ἀνέρχονται εἰς 33 περίπου ἑκατομμύρια, ἥτοι 69 κατὰ πάνη λεπτὸν τῆς ὥρας.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

[Π' ἀγαθοεργία υπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν].

Οἱ ἀγαθοεργοὶ σύλλογοι ἐν ταῖς πόλεσι, ἐν δὲ ταῖς ἐξοχαῖς ἡ φροντὶς τῆς ἐπισκέψεως τῶν πτωχῶν, τῶν ἀσθενῶν καὶ τῆς ἀπονομῆς παρηγοριῶν καὶ βοηθημάτων πρὸς αὐτοὺς, παρέχουσιν εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἐνασχόλησιν ἢ μὴ δυντας ἀρκούντως ἀπησχολημένους μέσον ὑγιεινὸν χρήσιμον, καὶ μεγάλην συγάμα τῆς καρδίας ἰκανοποίησιν. Ἰδίως μετά τὰς μεγάλας θλίψεις, ὡς τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς ἀπωλείας προσώπων φιλάτων, ἐνίστε δὲ μετά τινα μεταβολὴν σπουδαίαν κοινωνικῆς θέσεως ἢ περιουσίας, ἢ ἀγαθοεργία φέρουσα μεθ' ἐκυρτῆς τὴν ἀμοιβὴν τῆς καὶ ἀποβάσινουσα καθ' ἐκάστην γλυκυτέρᾳ εἰς τὸν ἐργαζόμενον αὐτὴν, καθίσταται μέσον ἴσχυρὸν πρὸς ἀποκατάστασιν ὑγείας βαθέως βλαβείστης. Η δόδος τῆς ἀγαθοεργίας εἰναι εὔρεται, ἀνοικτὴ εἰς πάντας, εἰς τοὺς ὄνδρας, εἰς τὰς γυναικας, εἰς τοὺς γέροντας, εἰς τοὺς νέους, καὶ ἔκαστος κατὰ τὰς κλίσεις του δύναται νὰ βαδίσῃ αὐτὴν μόνος, ἢ, ὅπερ προτιμότερον, συνεταιριζόμενος μετά τινων ἀξιοτύμων προσώπων, καὶ νὰ ἀφιερώσῃ εἰς αὐτὴν διὰ τὸ δύναται ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῆς περιουσίας του. Δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὑπὸ ἱατρικὴν ἔποψιν τοὺς ἀκολουθήσοντας τὴν συμβουλὴν ταύτην, διὰ τὸν χρόνου καὶ τοῦ χρήματος τούτου γενήσεται ἀρίστη χρῆσις, καὶ διὰ τοποθετηθήσονται ταῦτα ἐπὶ ἄδρῳ τόκῳ, μάλιστα ἐὰν ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν δόδον ταύτην καὶ ἐὰν καταστήσωσι τὴν ἀγαθοεργίαν ἐπιούσιον καθῆκον μηδέποτε διακοπότομενον. Θέλουσιν οὗτοι εὔρει ἐν αὐτῇ φάρμακον κατὰ τὴν ἀκηδίας ἐκείνης τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας, τὴν δοποίαν κατεδείξαντες ὡς δρὸν ὑγιεινὸν ἐπιβλαβέστατον εἰς πάντας, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἔχοντας νευρικὸν σύστημα εὐάσθιητον καὶ πεπτικὰ δργανα κατασθεῖται.

[Chomel—Des dyspepsies]

Ο Ξάνθος δὲν ἔφθασεν εἰς Πετρούπολιν εἰμὴ κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1820, φέρων πρὸς τοὺς ἄλλους συστατικὴν πρὸς τὸν Καποδίστριαν ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ γνωρίου Λαζήμου Γαζῆ, ὅπος τότε ἐνὸς τῶν ὀκτὼ ἡ κυρούτων τὴν μηχανὴν τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας.¹ Ο Καποδίστριας ἀπεποιήθη διαρρήδην τὴν προσενεγκεῖσαν αὐτῷ ἀρχὴν². Καὶ ὅτε δὲ οὐδὲν ἔτράπη πρὸς τὸν Υψηλάντην, δὲ δὲ Υψηλάντης ἡθέλησε πὸν ἀποφασίσῃ τίποτε, νὰ συνεννοθῇ μετὰ τοῦ Καποδίστριον, οὗτος ἐνίσχυσε μᾶλλον αὐτὸν ἢ ἀπέτρεψεν. Ἐπὶ τέλους δὲ ἐρωτήσαντος τοῦ στρατηγοῦ· «Θέλει ἄρα γε ἡ Ρωσία εἶναι ἐναντία, ἢ θέλει βοηθήσει, ἀν δέ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς, τούλαχιστον δι' ὑλεκῶν μέσων;» δὲ Καποδίστριας ἀπήντησεν· «ἄρκει ἡ ἐμφάνισις δλίγων χλιάδων ἐπαναστατῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἡ Ρωσία συνδράμῃ ἐκ τῶν ἐνόντων». Ο Υψηλάντης ἐξέφρασε τότε τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ συνδιαλέχθῃ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος περὶ τοῦ πράγματος ἀλλ᾽ δὲ Καποδίστριας τὸν ἀπέτρεψε, παρατηρήσας ὅτι δὲ αὐτοκράτωρ ἦτο τοσοῦτο προκατειλημένος κατὰ πάσης οἰας ἀπότομος μεταβολῆς τῶν καθεστώτων, ἐστω καὶ τῶν τῆς ἀνατολῆς καθεστώτων, ὃστε ζητεῖσαν ἀκούσεις δυσμενῶς τὰ ἐνεργούμενα. Προσέθηκε μὲν ἐπὶ τέλους ὅτι, ἐὰν συνταχθῇ ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ὑπόσχεται νὰ τὸ ὑποβάλῃ ἐπ' εὐκαιρίας εἰς τὸν αὐτοκράτορα, κατόπιν δὲν τὸ παρασκευασθὲν ὑπόμνημα κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, βεβαιώσας τὸν Υψηλάντην ὅτι, εἰδὼς κάλιστα τὰς παρούσας τοῦ αὐτοκράτορος δικιέσσαις, δὲν τοιμᾷ νὰ θέσῃ δὲν δψιν του τοιαύτας προτάσεις. Ο δὲ Υψηλάντης βλέπων ὅτι ἐν τούτοις δὲν ἀπέτρεπεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν καὶ περιελθὼν ἐξ ὕστων ἢ κουσεν εἰς τὸ συμπέρατυκα, ὅτι δὲ αὐτοκράτωρ κατ' οὐδένα μὲν λόγον ζητεῖσαν νὰ κινήσῃ τὰ πράγματα, κινηθέντα δὲν αἴστης ἐμελλεῖσε νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ, ἀπεφάσισεν δριτεικῶς νὰ δεσχῇ τὴν προσενεγκεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ 1820 ἀνηγορεύηται γερικὸς ἐπέτροπος τῆς Ἀρχῆς.

1. Οἱ ἀρχικοὶ ἰδρυταὶ τῆς Ἐταιρίας (1814) ἦσαν δὲ Σκουφᾶς (ἀποιάσας πρὸ τοῦ 1820), δὲ Τσακλόφ καὶ ὁ Ξάνθος. Ἐν τέτοιοι δὲν τοῦ 1820 προσετέθησαν καὶ οἱ Λαζήμος Γαζῆς, Παναγιώτης Α., Αναγνωστόπουλος, Παναγιώτης Σέλερης, Νικόλαος Ν. Πατασιμάδης, Γεώργιος Λεθέντης καὶ Α. Κομιζόπουλος.

2. Πολλοὶ ἐμέμφθησαν τὴν τοιαύτην τοῦ Καποδίστριον διαγωγήν. Ἡ περὶ τῶν πολιτικῶν δημοσίων ἀνδρῶν κρίσις δέοντας νὰ στηρίξεται οὐχὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων, ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐξέτασην. Ο Καποδίστριας προσθεῖναν κατ' ἀρχὰς, ὅτι δὲν ἐπέστη ἔτι η ὥρα τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος, καὶ ὅτι ἐδειπέρα πρὸ πάντων νὰ ἐπιδοθῆμεν εἰς τὴν ὑλεκῶν καὶ διανοητικὴν ἡμῶν ἐπίδοσιν, συνεμερίζετο κατὰ τοῦτο τὴν γνώμην πολλῶν ἔχορτίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀνδρῶν, τοῦ Μαυροκορδάτου, τοῦ Ἰγνατίου, τοῦ Κορακῆ.

Ο γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἀρχῆς ἦτο ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες χρήσιμοι οὖτες δευτεραγωνισταί, ἵλιγγιδοις ἐπὶ τῆς ὑπερόπτης βαθμίδος, καὶ ἐν τούτοις μὴ καταμετροῦντες τὰς ἴδιας δυνάμεις ἀνέρχονται εἰς αὐτήν. Ἐν ἄλλως λέξεσιν ἔχουν πλείονα φιλοδοξίαν ἢ ἀξίαν πραγματικήν, πλείονα πόθον νὰ λάβωσι τὴν ἀρχὴν ἢ ἴκανότητα νὰ τὴν διεξαγάγωσι καὶ εὐκόλως μὲν ἐλπίζοντες, εύκολωτερον δὲ ἀπελπιζόμενοι, φέρουσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν τὴν πεπρωμένην σφραγίδα τῆς ἀποτυχίας. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ μὲν ἐλαττώματα τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἔσχαν ἐπὶ γνωστὰ, δὲ διορισμὸς αὐτοῦ ἀνταπεκρίνετο εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους, πᾶσα δὲ ἐλληνικὴ Ἀγατολὴ ὑπέκυψεν ἐν τῷ ἔμα ἐνθουσιωδῶς εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ δῆηγίας. Ἐν ταῖς ἡγεμονίαις, ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μέχρι τῶν μεσημβρινωτέρων χωρῶν καὶ νήσων ἡ φωνὴ αὐτοῦ διαδοθεῖσα ἥλεκτρισεν ἀπάστας τὰς καρδίας· καὶ δταν ἔγραψε πρὸς τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, παραγγέλλων αὐτῷ νὰ ἔναιε ἐτοιμός, καὶ ἐπιφέρων ὅτι «δὲ ἐνθερψος ζῆλος καὶ ἡ φυσικὴ γενναιότης του εἶναι ἀρκετὰ γνωστὴ ἐκεῖ ὅπου πρέπει», ἀπορον δὲν εἶναι ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι συνεκίνησαν καὶ αὐτὴν τὴν σώφρονα ψυχὴν τοῦ πολεμάρχου ἐκείνου. Ἀλλ᾽ ἡ δλίγητον γενικού ἐπιτρόπου δεξιότης καὶ ἡ δεινὴ δυσχέρεια τοῦ ἔργου ὅπερ ἀνέλαβεν, ἐμελλον ἀπαραιτήτως νὰ φέρωσιν εἰς μέσον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀποπήματα πολλά. Ἀτυχῆς δὲς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες περιεστοίχισαν τὸν γενικὸν ἐπίτροπον, ἀγοντες μᾶλλον καὶ φέροντες αὐτὸν ἢ μὲν ὁδὸν αὐτοῦ χειριχωρούμενοι· ἀτελῆς καὶ ἡμαρτημένη τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος γνῶσις· οὐδὲμίας ἢ μικρὰ πρόνοια περὶ αὐξένσεως τοῦ πυρῆνος τῶν θυσιαμένων στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἀντὶ δὲ τούτου δαψιλεῖς διωρισμοὶ ἀρχιστρετήγων, στρατηγῶν καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν· πολλὰ σχέδια καὶ πολλὴ περὶ τὴν παραδοχὴν καὶ ἀπόρριψιν αὐτῶν παλαιμβούλια· νέα πρὸς συγκρότησιν ἐλληνοσερβικῆς συμμαχίας καὶ συνθήκης ἀπόπειρος, αὖθις ἀποτυχοῦσα· διχόνοια τῶν ἐπιψιλῶν ἐνόματι ἐκείνων ἀρχιστρατήγων· ἐγκλήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν· περὶ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα διηλθον 12 περίου μῆνες. Ο Υψηλάντης, λαζῶν παρὸν τοῦ αὐτοκράτορος ἀπεριόριστον ἀδειειν ἀπούσιας λόγῳ διεγέρθησεν ἐκ Πετρουπόλεως περὶ τὰ μέσα τοῦ 1820, καὶ κατηλθει διὰ Μόσχας καὶ Κιέβου εἰς Οδησσόν, ὅπου οἱ πλουσιώτατοι τῶν ἡμετέρων δλίγητην παρέσχον αὐτῷ χρηματικὴν συγδρομὴν, πολλοὶ δὲ ἐξέφρασαν διταχμούς περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιχειρήματος. Οἱ δισταχμοὶ ήσαν βεβαιώς ἐπιτατρυμμένοι, ἀλλ᾽ ή ἐγκατάλειψις, καὶ αὐτὴν ἢ ἐπὶ μακρὸν ἀνατολὴν τοῦ ἔργου ἀπέβανεν διηημέραι ἀδύνατος. Η τουρκικὴ ἀστυνομία ἔλαβεν ἀκριβῆ καταγγελίαν τῶν γινομένων